

ת"פ 41523/09/15 - מדינת ישראל נגד עיסא קעדאן

בית משפט השלום בפתח תקווה

14 מרץ 2017

ת"פ 41523-09-15 מדינת ישראל נ' קעדאן

בפני המאשימה נגד הנאשם
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
עיסא קעדאן ע"י ב"כ עו"ד תילאווי ועו"ד פדילה

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לכתב האישום המתוקן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע למאשימה העביר הנאשם שהינו תושב האזור לאחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, תמונה שלו לצורך קבלת היתר כניסה מזויף לישראל (להלן: **האישור המזויף**), זאת בתמורה ל- 5,000 ₪.

ביום 21.9.15, שהה הנאשם כנוסע, ברכב מ.ר. 62-093-27, הנהוג ע"י אחר, בצומת סגולה בפתח תקווה.

הרכב נעצר לבדיקה ע"י שוטר ובנסיבות אלה מסר הנאשם לשוטר את האישור המזויף.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש גליון ההרשעות הקודמות של הנאשם.

מגליון ההרשעות עולה כי לנאשם 3 הרשעות קודמות.

הנאשם הורשע בשנת 2013 בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושימוש במסמך מזויף ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר ויום.

בנוסף הורשע בשנת 2013 בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ונגזרו עליו 2 חודשי מאסר וכן הופעל מע"ת של 4 חודשים.

ביום 1.12.14 הורשע הנאשם בבימ"ש השלום בירושלים בת"פ 18654-10-14 בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

על הנאשם נגזרו שלושה חודשי מאסר ויום וכן הופעל מע"ת בן 6 חודשים בחופף.

בנוסף הוטלו על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור על עבירה לפי חוק הכניסה.

גזר הדין צורף.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי הנפגע כתוצאה מביצוע העבירה הינו זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, כאשר תכלית חוק הכניסה לישראל היא מניעת כניסת זרים למדינה ללא אישור השלטונות וזאת מנימוקים ביטחוניים, חברתיים וכלכליים.

נטען כי התחמקות מעיניהם של רשויות הביטחון עלולה לפגוע לא רק בריבונות המדינה, אלא גם ביכולתה של המדינה להגן על שלומם וביטחונם של אזרחיה, ועל בית המשפט מוטל הנטל למגר תופעה זו על ידי ענישה הולמת.

נטען כי מדובר בעבירה שהצריכה תכנון מוקדם, שכן הנאשם שילם סכום כסף בכדי לקבל לידו את האישור המזויף.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה ההולם בגין העבירות נשוא כתב האישום הינו בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר.

נטען כי לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בין השנים 2013 ל-2014 אשר כוללות עבירות מן העניין, והנאשם אף ריצה בגינן מאסרים בפועל.

בנוסף, נטען כי כנגד הנאשם עומד מאסר על תנאי בן 3 חודשים, שהינו בר הפעלה.

נטען כי לקולא נשקלו לקיחת האחריות, הודיית הנאשם ותיקון כתב האישום.

לאור האמור לעיל, ובהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם ובמאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו, עתרה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בגין תיק זה לצד הפעלת המאסר על תנאי במצטבר, וכן להטיל על הנאשם קנס כספי שירתיעו מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד.

טיעוני הנאשם

באי כוח הנאשם טענו כי מדובר בנאשם צעיר, נשוי ואב לתינוקת בת מספר חודשים.

נטען כי הנאשם נתפס ברכב וכי המסיע אף לא הועמד לדין.

כן נטען כי כתב האישום תוקן בעניינו.

ב"כ הנאשם טענו כי המאסר על תנאי הוא מגזר דין שניתן מלפני שנתיים וקצת, מיום 1.12.14, ומדובר במאסר על

תנאי בן 3 חודשים.

נטען כי באותו גזר דין נגזרו על הנאשם למעשה 2 רכיבים, 3 חודשים ועוד 3 חודשי תנאי, ונטען כי מדובר בענישה החורגת מהמקובל או ממה שבית משפט קבע בסופו של יום.

ב"כ הנאשם טענו כי הנאשם היה במעצר בגין תיק זה תקופה של 14 יום.

כן נטען כי לא נפתחו תיקים נגד הנאשם מאז, במשך יותר משנתיים, והוא הקפיד שלא להיכנס ללא היתר, כאשר הוא למעשה מפרנס את עצמו ובני משפחתו.

הוגש מסמך לגבי המצב של הוריו.

נטען כי הנאשם כיום הוציא כרטיס מגנטי והגיש בקשה עם מעסיק שמוכר לבא כוחו, על מנת להסדיר את ענין שהייתו, ולצורך כך המציא את המסמכים וגם חשבון בנק למדור התשלומים כדי לאפשר את ההעסקה.

נטען כי כל הטלת מאסר בפועל בתיק זה עלולה לגרום לכך שבקשתו הלגיטימית והאפשרית של הנאשם תידחה, ובכך ייגרם לו ולבני משפחתו נזק.

ב"כ הנאשם טענו כי לפי תיקון 113 בית המשפט נדרש לבדוק את הפגיעה בנאשם ובבני משפחתו.

נטען כי לאור תקופת מעצרו, לא ניתן לומר כי הוא לא ריצה עונש מאסר, ובנסיבות אלה עתרו ב"כ הנאשם להאריך את המאסר על תנאי, תוך הטלת קנס שיכול ויהיה קנס משמעותי, כדי להביא לאיזון בענישה.

דין

מסקירת העובדות שלעיל לעניין ההרשעה הנוכחית והרשעותיו הקודמות של הנאשם, עולה כי הנאשם כבר הורשע פעם אחת בעבירה של שימוש במסמך מזויף (לצד העבירות של שב"ח והפרעה לשוטר) וריצה עונש מאסר של שלושה חודשים ויום, זאת בשנת 2013. חרף זאת, שב הנאשם, שנה לאחר מכן לבצע עבירת שב"ח, ושנתיים לאחר מכן, שב ביצע עבירות של שב"ח ושימוש במסמך מזויף, נשוא כתב האישום.

המאסר המותנה התלוי כנגד הנאשם, של שלושה חודשים מת"פ 14-10-18654, מופעל עקב עבירת השב"ח. אמנם מדובר במע"ת ממושך ביחס לעבירת שב"ח בלבד, ואילו הורשע הנאשם רק בעבירה זו יתכן והיה מקום להאריך את המע"ת, בהתחשב בענישה הכוללת (מאסר + מע"ת) שנגזרה על הנאשם באותו תיק, של 6 חודשי מאסר בפועל ויום, העולה על המתחם שנקבע בהלכת **אל הרוש**. ברם, במקרה דנן, הנאשם אינו עומד לדין על עבירת שב"ח בלבד אלא גם על עבירה של שימוש במסמך מזויף, כאשר מתחם הענישה בעבירה זו מתחיל ממספר חודשי מאסר בפועל, ועל כן אין הפעלת המע"ת בגין עבירת השב"ח גורמת לחריגה של העונש ממתחם הענישה הכולל בגין שתי העבירות.

בנסיבות אלה לא מצאתי הצדקה להארכת המע"ת.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

אני מפעילה את המע"ת של שלושה חודשים מת"פ 18654-10-14.

בגין העבירות נשוא האישום אני גוזרת על הנאשם שלושה חודשי מאסר בפועל.

העונשים ירוצו בחופף ובמצטבר בהתאמה, כך שבסך הכל ירצה הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו.

אני גוזרת על הנאשם חודש מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור על חוק הכניסה לישראל.

שלושה חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של זיוף או שימוש במסמך מזויף.

בנסיבותיו הכלכליות איני גוזרת קנס.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אדר תשע"ז, 14 מרץ 2017, במעמד הצדדים.